

ความเป็นพี่น้องร่วมศาสนา

[ไทย – Thai – تايلاندي]

ศอลิหฺ บิน เฟาซาน อัล-เฟาซาน

แปลโดย : อัสรัน นิยมเดชา

ตรวจทานโดย : ซุฟอัม อุษมาน

ที่มา : islamhouse.com

2013 - 1434

IslamHouse.com

في الأخوة الدينية

« باللغة التايلاندية »

صالح بن فوزان الفوزان

ترجمة: عصرا نيو مديشا

مراجعة: صافي عثمان

المصدر: islamhouse.com

2013 - 1434

IslamHouse.com

ด้วยพระนามของอัลลอฮฺ ผู้ทรงเมตตา ปรานียิ่งเสมอ

ความเป็นพี่น้องร่วมศาสนา

มวลดการสรรเสริญเป็นสิทธิ์ของอัลลอฮฺ ผู้ทรงกำหนดให้บรรดาผู้ศรัทธาเป็นพี่น้องกัน โดยภายใต้บริบทของความเป็นพี่น้องนี้ พระองค์ทรงบัญญัติหน้าที่และข้อพึงปฏิบัติระหว่างพวกเขา และทรงห้ามมิให้พุดหรือกระทำการใดๆ ที่เป็นการบั่นทอนทำลายความเป็นพี่น้องร่วมศาสนา ฉันขอสรรเสริญพระองค์ผู้ทรงประทานนิอุมัตความโปรดปรานอันเหลือคณานับ

ฉันขอปฏิญาณว่าไม่มีพระเจ้าอื่นใด (ที่ควรคู่แก่การเคารพสักการะ) นอกจากอัลลอฮฺเพียงพระองค์เดียว ไม่มีภาคีใดๆ เทียบเคียงพระองค์ และขอปฏิญาณว่ามุหัมมัดคือบ่าวและศาสนทูตของพระองค์ ท่านได้ชี้แจงสิ่งที่มุสลิมจำเป็นต้องปฏิบัติต่อพี่น้องมุสลิมด้วยกัน และได้กำชับให้ยึดมั่นในแนวทางดังกล่าว อันจะนำมาซึ่งผลดีทั้งในโลกดุนยาและอาคิเราะฮฺ ขออัลลอฮฺทรงเศาะละวาตและสลามแก่ท่าน ตลอดจน

บรรดาวงศ์วานและมิตรสหายของท่าน ผู้ซึ่งเป็นตัวอย่างอัน
งดงามยิ่งของความเป็นพี่น้องอย่างแท้จริง โดยพวกท่านเป็น
ดั่งเรือนร่างเดียวกัน และเป็นเสมือนอาคารสิ่งปลูกสร้างซึ่งต่าง
ส่วนต่างเสริมความแข็งแกร่งให้แก่กัน

ท่านทั้งหลาย..

จงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด และจงตอบรับปฏิบัติตามคำสั่ง
ของพระผู้อภิบาลของพวกท่าน อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า

﴿ وَتَعَاوَنُوا عَلَى الْبِرِّ وَالتَّقْوَىٰ وَلَا تَعَاوَنُوا عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ
اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴾ [المائدة: ๒]

ความว่า “และพวกจงช่วยเหลือกันในเรื่องที่เป็นคุณธรรม และ
ความยำเกรง และจงอย่าช่วยกันในเรื่องที่เป็นบาปและเป็นศัตรู
กัน และพึงกลัวเกรงอัลลอฮฺเถิด แท้จริงอัลลอฮฺนั้นเป็นผู้ทรง
รุนแรงในการลงโทษ” (อัล-มาอิเดฮฺ: 2)

และพระองค์ตรัสว่า

﴿ وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ ﴾ [التوبة: ๗๑]

ความว่า “และบรรดามุอ์มินชาย และบรรดามุอ์มินหญิงนั้น บางส่วนของพวกเขาต่างเป็นผู้ช่วยเหลืออีกบางส่วน” (อัตเตาบะฮฺ: 71)

และพระองค์ตรัสอีกว่า

﴿ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ ﴾ [الحجرات: 10]

ความว่า “แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน” (อัล-หุญญรอต: 10)

ท่านนบี ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبُنْيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا » [رواه البخاري برقم ٢٤٤٦
ومسلم برقم ٢٥٨٥]

ความว่า “ความสัมพันธ์ระหว่างมุอ์มินผู้ศรัทธานั้น เปรียบได้ดังอาคารที่ต่างส่วนต่างเกื้อหนุนเสริมความแกร่งให้แก่กัน” แล้วท่านก็สอดประสานนิ้วมือเข้าด้วยกัน (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ หะดีษเลขที่ 2446 และมุสลิม หะดีษเลขที่ 2585)

พี่น้องที่รัก จากตัวบทหลักฐานเหล่านี้เราได้ทราบถึง
สิ่งที่มุสลิมพึงปฏิบัติต่อมุสลิมด้วยกัน ทั้งนี้ความเป็นพี่น้อง
ร่วมศาสนานั้นถือเป็นสายสัมพันธ์ที่สำคัญและยิ่งใหญ่กว่า
ความเป็นพี่น้องร่วมสายเลือด เพราะความเป็นพี่น้องร่วม
ศาสนาเป็นสิ่งยึดเหนี่ยวระหว่างมุสลิม แม้ว่าตัวจะอยู่ห่างไกล
กันเพียงใดก็ตาม เป็นความสัมพันธ์ฉันพี่น้องที่วางอยู่บน
พื้นฐานของการตักเตือนและช่วยเหลือเกื้อกูลกัน พร้อมทั้ง
กำชับแนะนำให้ยืนหยัดในสิ่งที่เป็นสัจธรรมความถูกต้อง และ
เป็นความสัมพันธ์ที่ห้ามมิให้มุสลิมคดโกงหลอกหลวงหรือ
ทอดทิ้งพี่น้องมุสลิมด้วยกัน ตลอดจนกระทำการใดๆ ที่ส่งผล
กระทบต่อชีวิต ทรัพย์สิน หรือเกียรติศักดิ์ศรีของพี่น้องมุสลิม

อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสว่า

﴿ وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ بَغَيْرِ مَا كَتَبْنَا لَهُمْ فَعَدَا جَهَنَّمَ لَمَّا كَانَتْ أُولَىٰ ۗ خَالِدًا فِيهَا وَلِلَّهِ الْعَاقِبَةُ ۗ إِنَّهُ كَانَ مُحِيطًا ۗ ﴿٥٨﴾ [الأحزاب : ٥٨]

ความว่า “และบรรดาผู้กล่าวร้ายแก่บรรดาผู้ศรัทธาชายและ
บรรดาผู้ศรัทธาหญิงในสิ่งที่พวกเรามีได้กระทำ แน่อนพวกเขา
ได้แบกการกล่าวร้ายและบาปอันชัดแจ้งไว้” (อัล-อะหฺซาบ: 58)

อัลลอฮฺตะอาลาได้ทรงวางแนวทางอันเป็นรากฐานสำคัญที่จะช่วยพุ่มพืกรักษาความเป็นพี่น้องในอิสลามและขจัดสิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อความสัมพันธ์ฉันพี่น้อง ซึ่งแนวทางที่อัลลอฮฺทรงวางไว้นี้ปรากฏให้เห็นอย่างชัดเจนในสุเราะฮฺอัล-หุญรอต โดยพระองค์ได้ทรงกำชับให้**ตรวจสอบข้อมูล**ให้แน่ชัด เมื่อได้รับฟังสิ่งที่ไม่ดีเกี่ยวกับบุคคลหรือกลุ่มใดกลุ่มหนึ่ง ซึ่งเป็นพี่น้องมุสลิม โดยไม่ปักใจเชื่อข่าวดังกล่าวก่อนที่จะมั่นใจในความถูกต้องน่าเชื่อถือของข้อมูล พระองค์ตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَبَأٍ فَتَبَيَّنُوا أَن تُصِيبُوا قَوْمًا بِمُهِلَّةٍ
فَتُضَيِّحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ نَادِمِينَ ﴿٦﴾﴾ [الحجرات: 6]

ความว่า “โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย หากคนชั่วนำข่าวใดๆ มาแจ้งแก่พวกเจ้า พวกเจ้าก็จงสอบสวนให้แน่ชัด หากไม่แล้วพวกเจ้าก็จะก่อเคราะห์กรรมแก่พวกหนึ่งโดยไม่รู้ตัว แล้วพวกเจ้าจะกลายเป็นผู้เสียใจในสิ่งที่พวกเจ้าได้กระทำไป” (อัล-หุญรอต: 6)

แล้วพระองค์ก็ทรงใช้ให้**หลีกเลี่ยงความแตกแยก** **ร้ายฉาน**ระหว่างพี่น้องมุสลิมที่มีความไม่ลงรอยกันโดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อความขัดแย้งนั้นนำไปสู่การประหัตประหารกัน

ด้วยอาวูธ ทั้งนี้ เพื่อปกป้องรักษาชีวิตผู้บริสุทธิ์ไม่ให้ต้อง
 สูญเสียไปโดยปราศจากความผิด พระองค์ทรงชี้แนะว่าความ
 ซัดแย้งเช่นนี้สามารถยุติสิ้นสุดลงได้ด้วยหนึ่งในสองวิธีคือ
 การไกล่เกลี่ยสงบศึกด้วยการขจัดสิ่งที่เป็นต้นตอและผล
 ของความซัดแย้ง หรือด้วยการลงโทษป้องปรามฝ่ายที่
 อธรรมซึ่งไม่ยอมรับการไกล่เกลี่ยและไม่ยอมยี่นอยู่ข้าง
 ฝ่ายที่ถูกอธรรม อัลลอฮฺตะอาลาตรัสว่า

﴿ وَإِنْ طَافَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَعَثَ أَحَدُهُمَا عَلَى
 الْآخَرَى فَقَاتِلُوا الَّتِي تَبَعِيَ حَتَّى تَفِيءَ إِلَى أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ فَاصْلِحُوا بَيْنَهُمَا
 بِالْعَدْلِ وَأَقْسِطُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٩﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَاصْلِحُوا بَيْنَ
 أَخْوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿١٠﴾ ﴾ [الحجرات: ٩-١٠]

ความว่า “และหากมีสองฝ่ายจากบรรดาผู้ศรัทธาทะเลาะ
 วิวาทกัน พวกเจ้าก็จงไกล่เกลี่ยระหว่างทั้งสองฝ่าย หากฝ่าย
 หนึ่งในสองฝ่ายนั้นละเมิดอีกฝ่ายหนึ่ง พวกเจ้าก็จงปรามฝ่าย
 ที่ละเมิดจนกว่าฝ่ายนั้นจะกลับสู่พระบัญชาของอัลลอฮฺ ฉะนั้น
 หากฝ่ายนั้นกลับ (สู่พระบัญชาของอัลลอฮฺ) แล้ว พวกเจ้าก็จง
 ประนีประนอมระหว่างทั้งสองฝ่ายด้วยความยุติธรรม และ
 พวกเจ้าจงให้ความเที่ยงธรรมเถิด แท้จริงอัลลอฮฺทรงรักใคร่

บรรดาผู้ให้ความเที่ยงธรรม แท้จริงบรรดาผู้ศรัทธานั้นเป็นพี่น้องกัน ดังนั้นพวกเจ้าจงไกล่เกลี่ยประนีประนอมกันระหว่างพี่น้องทั้งสองฝ่ายของพวกเขา และจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด หวังว่าพวกเจ้าจะได้รับความเมตตา” (อัล-หุญรอต: 9-10)

และอัลลอฮฺทรงห้ามมิให้มุสลิมเยาะเย้ยตากถางและดูหมิ่นเกียรติพี่น้องของเขา เนื่องจากมุสลิมนั้นมีสถานะอันสูงส่ง ณ อัลลอฮฺ ทั้งนี้ การเยาะเย้ยดูถูกนั้นเป็นสาเหตุของความบาดหมางผิดใจระหว่างพี่น้องมุสลิม ซึ่งคนที่คุณดูถูกเหยียดหยามนั้นเขาอาจจะดีกว่าคุณ ณ อัลลอฮฺก็ได้ ถ้าเป็นเช่นนั้นก็เท่ากับว่าคุณได้ดูถูกสิ่งที่อัลลอฮฺทรงให้ความสำคัญ อัลลอฮฺตะอาลาตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَسْخَرُ قَوْمٌ مِّن قَوْمٍ عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِّنْهُمْ وَلَا نِسَاءٌ مِّن نِّسَاءٍ عَسَىٰ أَن يَكُنَّ خَيْرًا مِّنْهُنَّ ﴾ [الحجرات: 11]

ความว่า “โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย ชนกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยชนอีกกลุ่มหนึ่ง บางทีชนกลุ่มที่ถูกเยาะเย้ยนั้นอาจจะดีกว่าชนกลุ่มที่เยาะเย้ย และสตรีกลุ่มหนึ่งอย่าได้เยาะเย้ยสตรีอีกกลุ่ม

หนึ่ง บางทีกลุ่มที่ถูกเยาะเย้ยนั้นอาจจะดีกว่ากลุ่มที่เยาะเย้ยก็
ได้” (อัล-หุญรอด: 11)

ซึ่งการเยาะเย้ยผู้อื่นนั้น มีเพียงผู้ที่หัวใจของเขาอัด
แน่นไปด้วยความชั่วร้ายเท่านั้นที่จะทำได้ ด้วยเหตุนี้ ท่านนบี
ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม จึงกล่าวว่า

« بِحَسْبِ امْرِئٍ مِنَ الشَّرِّ أَنْ يَحْفَرَ أَخَاهُ الْمُسْلِمَ » [رواه مسلم برقم ๕๐๖๔]

ความว่า “ถือเป็นการชั่วร้ายที่เพียงพอแล้วสำหรับคนคน
หนึ่ง กับการที่เขาขุดถูกเยาะเย้ยพี่น้องมุสลิม” (บันทึกโดย
มุสลิม หะดีษเลขที่ 2564)

พระองค์ยังทรงห้ามมิให้เสาะแสวงหาข้อบกพร่อง
ของพี่น้องมุสลิมเพื่อป่าวประกาศให้ผู้อื่นรับรู้ และทรงห้ามมิ
ให้เรียกขานพี่น้องมุสลิมด้วยชื่อหรือฉายาที่เขาไม่ชอบ
เพราะสิ่งเหล่านี้ถือเป็นการสร้างความเสียหายต่อพี่น้องมุสลิม
และนำไปสู่ความขัดแย้งเป็นศัตรูต่อกัน ทั้งยังอาจเป็นสาเหตุ
ของการตอบโต้ในลักษณะเดียวกัน หากเป็นเช่นนั้นนอกจากเรา

จะอธรรมต่อผู้อื่นแล้ว ยังอธรรมต่อตัวเองอีกด้วย อัลลอฮฺตะ
อาลาตรัสว่า

﴿ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِاللِّغَابِ ﴾ [الحجرات: ١١]

ความว่า “และพวกเจ้าอย่าได้ตำหนิตัวของพวกเจ้าเอง (หมายถึงพี่น้องมุสลิมด้วยกัน) และอย่าได้เรียกกันด้วยฉายาที่ไม่ชอบ ” (อัล-หุญรอต: 11)

โดยทรงถือว่าผู้ที่กระทำการดังกล่าวแล้วไม่สำนึกผิดกลับตัว
กลับใจ เป็นผู้ที่ชั่วร้ายและอธรรมต่อผู้อื่น พระองค์ตรัสว่า

﴿ بئس الأسمُ الفسوقُ بعدَ الإيمَنِ وَمَنْ لَمْ يَتُبْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿١١﴾ ﴾

[الحجرات: ١١]

ความว่า "ช่างเลวทรามจริง ๆ ที่บรรดาผู้ศรัทธาจะเรียกกันว่าเป็นผู้ฝ่าฝืนภายหลังจากที่ได้มีการศรัทธากันแล้ว และผู้ใดไม่สำนึกผิด ชนเหล่านั้นคือบรรดาผู้อธรรม" (อัล-หุญรอต: 11)

และพระองค์ก็ทรงห้ามมิให้มองพี่น้องมุสลิมในแง่ร้ายตราบใดที่ไม่มีสิ่งบ่งชี้อย่างชัดเจน เพราะโดยพื้นฐานแล้ว

ให้ถือว่ามุสลิมเป็นผู้ที่มีความน่าเชื่อถือและเป็นคนดี ทั้งนี้การมองเขาในแง่ร้ายจะเป็นเหตุให้เราออกห่างจากเขา และเกิดความรู้สึกชิงชังเป็นอริศัตรูกัน ซึ่งสิ่งนี้ค้านกับความเป็นพี่น้องร่วมศรัทธาอย่างไม่ต้องสงสัย อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اجْتَنِبُوا كَثِيرًا مِّنَ الظَّنِّ إِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ إِثْمٌ ﴾
[الحجرات: ١٢]

ความว่า “โอ้ศรัทธาชนทั้งหลาย พวกเจ้าจงปลีกตัวให้พ้นจากส่วนใหญ่ของการสงสัย แท้จริงการสงสัยบางอย่างนั้นเป็นบาป” (อัล-หุญรอต: 12)

และทรงห้ามมิให้สอดรู้สอดเห็นสิ่งที่เป็นความลับหรือซุกซมเปิดเผยไปงข้อผิดพลาดของพี่น้องมุสลิมซึ่งอัลลอฮฺได้ทรงปกปิดไว้ เพราะการซุกซมความลับหรือข้อผิดพลาดของมุสลิมทั้งที่อัลลอฮฺได้ทรงช่วยปกปิดไว้ นั้น ถือเป็นกาเผยแพร่ว่าสิ่งที่ไม่ดี และสร้างความเสื่อมเสียแก่สังคมมุสลิม ทั้งยังส่งผลให้ความไว้วางใจระหว่างพี่น้องมุสลิมต้องสิ้นคลอนพระองค์ตรัสว่า

﴿ وَلَا تَجَسَّسُوا ﴾ [الحجرات: 1٢]

ความว่า "และพวกเจ้าอย่าสอดแนม" (อัล-หุญรอต: 12)

นอกจากนี้พระองค์ยังทรงห้ามการนินทา ซึ่งก็คือ การที่คุณกล่าวถึงพี่น้องของคุณลับหลังด้วยสิ่งที่เขาไม่ชอบ ทั้งนี้ เนื่องจากการนินทานั้นเป็นการละเมิดต่อพี่น้องมุสลิม ทำให้เกียรติศักดิ์ศรีของเขาต้องแปดเปื้อนหม่นหมอง และเป็น การทรยศต่อเขาลับหลัง พระองค์ได้ทรงเปรียบเทียบผู้ที่นินทาพี่น้อง มุสลิมเหมือนผู้ที่กัดกินเนื้อพี่น้องของเขาในสภาพที่ตายเป็น ศพไปแล้ว ซึ่งเป็นพฤติกรรมที่ทุกคนรังเกียจขยะแขยงและรับ ไม่ได้อย่างไม่ต้องสงสัย อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿ وَلَا يَغْتَب بَّعْضُكُم بَعْضًا أَيُّبُّ أَحَدَكُمُ أَنْ يَأْكُلَ لَحْمَ أَخِيهِ مَيْتًا فَكَرِهْتُمُوهُ ﴾ [الحجرات: 1٢]

ความว่า "และบางคนในหมู่พวกเจ้าอย่านินทาซึ่งกันและกัน คนหนึ่งในหมู่พวกเจ้านั้นชอบที่จะกินเนื้อพี่น้องของเขาที่ตาย ไปแล้วกระนั้นหรือ พวกเจ้าอย่าอมเกลียดมัน" (อัล-หุญรอต: 12)

ดังนั้น เหตุใดเล่าคนคนหนึ่งจึงรังเกียจที่จะกินเนื้อพี่น้องของเขาในสภาพที่เป็นศพ แต่กลับกัดกินเนื้อของเขาขณะที่เขายังมีชีวิตอยู่ได้อย่างไม่แยแส?

บ่าวที่รักของอัลลอฮฺ..

ที่กล่าวมานี้คือตัวอย่างของแนวทางที่อัลลอฮฺได้ทรงวางไว้ เพื่อสานสัมพันธ์ความเป็นพี่น้องร่วมศาสนาระหว่างมุสลิมด้วยกันให้แน่นแฟ้น และเป็นแนวปฏิบัติสำหรับสังคมของเรา ทั้งนี้ ในอัลกุรอานและสุนนะฮฺของท่านเราะสูลนั้น มีคำสั่งใช้และข้อห้ามมากมายที่หากมุสลิมในยุคสมัยนี้ให้ความสำคัญและปฏิบัติตามแล้ว แน่ใจว่าพวกเขาจะกลับมายิ่งใหญ่และเป็นผู้นำของโลกนี้ เจกเช่นที่บรรพบุรุษยุคแรกของประเทศชาตินี้เคยนำ ดังที่พระองค์ตรัสว่า

﴿ كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ ﴾ [آل عمران: 110]

ความว่า “พวกเจ้านั้นเป็นประชาชาติที่ดียิ่งซึ่งถูกให้อุบัติขึ้นสำหรับมนุษยชาติ โดยที่พวกเจ้าใช้ให้ปฏิบัติสิ่งที่ชอบ ห้ามมิให้ปฏิบัติสิ่งที่มิชอบ และศรัทธาต่ออัลลอฮฺ” (อาล อิมรอน: 110)

พี่น้องทั้งหลาย..

ศรัทธาของคนหนึ่งคนใดหาสมบูรณ์ได้ไม่ จนกว่าเขาจะปรารถนาให้พี่น้องของเขาได้รับในสิ่งที่ตัวเขาชอบด้วย ซึ่งขั้นต่ำสุดของความเป็นพี่น้องร่วมศาสนานั้น คือการที่คุณปฏิบัติต่อพี่น้องของคุณในลักษณะเดียวกับที่คุณชอบให้เขาปฏิบัติต่อคุณ แน่แน่นอนว่าคุณย่อมหวังที่จะให้พี่น้องของคุณปกปิดความลับของคุณไว้ และหวังว่าเขาจะไม่ปรีปากพูดถึงมุกที่ไม่ดีของคุณ

อนึ่ง คุณหวังจะได้รับการปฏิบัติจากพี่น้องของคุณ ในสิ่งที่ตัวคุณเองไม่เคยปฏิบัติเช่นนั้นต่อเขากระนั้นหรือ?

คุณไม่พอใจหากพี่น้องของคุณทำไม่ดีต่อคุณแม้เพียงเล็กน้อย แต่คุณกลับพอใจที่จะทำไม่ดีต่อเขาอย่างนั้นหรือ?

คุณคาดหวังว่าพี่น้องของคุณจะมีความซื่อสัตย์ต่อคุณในการทำธุรกรรมใดๆ และหวังว่าเขาจะไม่หลอกไม่โกงคุณ แล้วคุณจะปฏิบัติต่อเขาในทางตรงกันข้ามได้อย่างไรกัน?

การที่คุณเรียกร้องให้พี่น้องของคุณมีความจริงใจและปฏิบัติต่อคุณด้วยความเป็นธรรม ในขณะที่ตัวคุณเองกลับ

ไม่ให้ความเป็นธรรมแก่เขา นั้น ถือว่าเข้าข่ายสิ่งที่อัลลอฮฺ ตะอาลา ตรัสไว้ว่า

﴿ وَيَلِّ لِلْمُطَفِّينَ ۝ الَّذِينَ إِذَا أَكْتَالُوا عَلَى النَّاسِ يَسْتَوْفُونَ ۝ وَإِذَا كَالُوهُمْ أَوْ وَزَنُوهُمْ يُخْسِرُونَ ۝ ﴾ [المطففين: 1-3]

ความว่า "ความหายนะจะประสบแต่บรรดาผู้ทำให้พร่อง (ในการตวงและการชั่ง) คือบรรดาผู้ที่เมื่อพวกเขาตวงเอาจากคนอื่นก็ตวงเอาเต็ม และเมื่อพวกเขาตวงหรือชั่งให้คนอื่นก็ทำให้ขาด" (อัล-มูฏ็อฟฟิีน: 1-3)

ศาสนาอิสลามได้บัญญัติห้ามการกระทำใดๆ ที่สร้างความเดือดร้อนหรือเป็นการละเมิดสิทธิของพี่น้องมุสลิม ในเรื่องการซื้อขายอิสลามได้ห้ามการ “**นะญซ์**” ซึ่งหมายถึงการขอเพิ่มราคาสินค้าในการประมูลแข่งขันกับผู้อื่นเพื่อเป็นการเพิ่มมูลค่าสินค้า (เป็นหน้าม้าช่วยผู้ขายบั่นราคา - ผู้แปล) ทั้งที่ในความเป็นจริงไม่ได้ต้องการจะซื้อสินค้านั้น

และศาสนาห้ามมิให้ขายตัดราคาผู้อื่น กล่าวคือหากพี่น้องมุสลิมตกลงขายสินค้าใดๆ ไปแล้ว ก็ไม่อนุญาตให้ผู้อื่น

ยื่นข้อเสนอแก่ผู้ที่ซื้อสินค้านั้นไปว่า “อย่าไปซื้อสินค้านี้จาก
เขาเลย เดี่ยวฉันจะขายสินค้าตัวเดียวกันนี้แก่ท่าน ในราคาที่
ต่ำกว่า”

อิสลามยังห้ามมิให้ **ผู้ขอสตรี** แข่งกับผู้อื่น กล่าวคือ
เมื่อมีพี่น้องมุสลิมผู้ขอหมั้นหมายสตรีคนใดแล้ว ไม่อนุญาตให้
ผู้อื่นผู้ขอสตรีคนดังกล่าวอีก จนกว่าชายคนแรกจะยกเลิกการ
ผู้ขอหรือได้รับการปฏิเสธไป

นอกจากนี้ศาสนายัง **ห้ามยุแหยงสตรีให้แข็งข้อต่อ**
สามี ของนาง รู้สึกรังเกียจเบียดเบียนสามี และแสดงพฤติกรรม
หรือมารยาทที่ไม่เหมาะสม จนนำไปสู่การหย่าร้าง

พวกท่านลองฟังหะดีษต่อไปนี้ให้ดี..

ท่านอบู สุร็อยเราะฮฺ เราะฎิยัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า ท่าน
เราะสูล คือลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสَّلَام กล่าวว่

« لَا تَحَاسِدُوا، وَلَا تَنَاجِسُوا، وَلَا تَبَاغِضُوا، وَلَا تَدَابَرُوا، وَلَا يَبِعْ بَعْضُكُمْ
عَلَى بَيْعِ بَعْضٍ، وَكُونُوا عِبَادَ اللَّهِ إِخْوَانًا » [رواه مسلم برقم ٢٥٦٤]

ความว่า “พวกท่านจงอย่าอิจฉาริษยาซึ่งกันและกัน อย่าเพิ่ม
ราคาสินค้าโดยที่ท่านเองไม่ต้องการซื้อ (เพื่อเป็นหน้ามำให้

ผู้ชายได้รับประโยชน์) อย่าได้โกรธเคืองซึ่งกันและกัน อย่าได้
ขัดแย้งกันเอง อย่าได้ขายของตัดหน้ากัน และพวกท่านจงเป็น
บ่าวของอัลลอฮ์ที่มีความรักใคร่กลมเกลียวกัน” (บันทึกโดย
มุสลิม หะดีษเลขที่ 2564)

และมีรายงานจากท่านอับู สุร็อยเราะฮ์ เราะฮิฏ็ยัลลอฮุ
อันฮุ อีกรเช่นกันระบุว่า ท่านนบี ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
กล่าวว่า

« لَيْسَ مِنَّا مَنْ حَبَبَ امْرَأَةً عَلَى زَوْجِهَا أَوْ عَبْدًا عَلَى سَيِّدِهِ » [رواه أبو داود
برقم ٢١٥٧ وابن حبان برقم ٥٥٦٠]

ความว่า “ผู้ที่ยุแยงส่งเสริมให้สตรีแข็งข้อกับสามีของนาง หรือ
ให้ทาสตั้งต่อนายของเขา ถือว่าไม่ได้ประพฤตินอยู่ใน
แนวทางของเรา” (บันทึกโดยอับู ดาวูด หะดีษเลขที่ 2157
และอิบนุ ฮิบบาน หะดีษเลขที่ 5560)

ในรายงานอีกบทหนึ่งท่านเชาบาน เราะฮิฏ็ยัลลอฮุ
อันฮุ เล่าว่า ท่านนบี ศ็อลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม กล่าวว่า

« أَيَّمَا امْرَأَةٍ سَأَلْتُ زَوْجَهَا طَلَاقَهَا مِنْ غَيْرِ مَا بَأْسٍ فَحَرَامٌ عَلَيْهَا رَائِحَةُ الْجَنَّةِ »

[رواه البخاري برقم ٨٠٦]

ความว่า “สตรีคนใดร้องขอให้สามีของนางหย่านาง โดยไม่มีเหตุผลเพียงพอ กลิ่นหอมหวานของสวรรค์จะเป็นที่ ต้องห้ามสำหรับนาง” (บันทึกโดยอัล-บุคอรีย์ ะหะดีษเลขที่ 806)

และท่านอบู สุร็อยเราะฮะฮฺ เราะวะฎิยัลลอฮุอันฮฺ กล่าวว่
“ท่านเราะฮะฮฺลุล ค็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสลัลัม ห้ามมิให้ผู้ที่อยู่ใน เมืองขายสินค้าแก่ผู้เดินทางเข้ามาจากชนบท (โดยไม่รู้ราคา สินค้า - ผู้แปล) ห้ามการนงะฎุช ห้ามมิให้ชายของตัตราคา ผู้อื่น ห้ามมิให้สู้ขอสตรีแข่งกับผู้อื่น และห้ามมิให้สตรีคนใด เรียกร้องให้สามีหย่าขาดจากภรรยาซึ่งเป็นพี่น้องผู้ศรัทธา เพื่อที่นางจะได้ครอบครองสิทธิการเป็นภรรยาแต่เพียงผู้เดียว” (ะหะดีษ มุตตะพะกุนอะลัยฮฺ)

ดังนั้นจงยำเกรงอัลลอฮฺเถิด ใช้ บ่าวของอัลลอฮฺ และ จงระวังรักษาความสัมพันธ์กับพี่น้องของพวกเขา และสิทธิที่ พวกเขาพึงได้รับให้ดีที่สุด อัลลอฮฺตรัสว่า

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ ؕ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٢﴾
 وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا وَاذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ
 أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ فُلُوبِكُمْ فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَىٰ شَفَا حُفْرَةٍ
 مِّنَ النَّارِ فَأَنْقَذَكُمْ مِّنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ ءَايَاتِهِ ؕ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٠٣﴾
 وَلِتَكُن مِّنكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ
 الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ
 بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ وَأُولَٰئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿١٠٥﴾﴾ [آل عمران: 102-105]

[105]

ความว่า “โอ้ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงยำเกรงอัลลอฮ์อย่างแท้จริง
 เถิด และพวกเจ้าจงอย่าตายเป็นอันขาดนอกจากในฐานะที่
 พวกเจ้าเป็นผู้มอบน้อมเท่านั้น และพวกเจ้าจงยึดสายเชือก
 ของอัลลอฮ์โดยพร้อมกันทั้งหมด และจงอย่าแตกแยกกัน และ
 จำรำลึกถึงความเมตตาของอัลลอฮ์ที่มีต่อพวกเจ้า ขณะที่พวก
 เจ้าเป็นศัตรูกัน แล้วพระองค์ได้ทรงให้สนิทสนมกันระหว่าง
 หัวใจของพวกเจ้า แล้วพวกเจ้าก็กลายเป็นพี่น้องกันด้วยความ
 เมตตาของพระองค์ และพวกเจ้าเคยปรากฏอยู่บนปากหลุม
 แห่งไฟนรก แล้วพระองค์ก็ทรงช่วยพวกเจ้าให้พ้นจากปาก
 หลุมแห่งนรกนั้น ในทำนองนั้นแหละ อัลลอฮ์จะทรงแจกแจง

แก่พวกเจ้าซึ่งบรรดาโองการของพระองค์ เพื่อว่าพวกเจ้าจะได้รับแนวทางอันถูกต้อง และจงให้มีขึ้นจากพวกเจ้าซึ่งคณะหนึ่งที่จะเชิญชวนไปสู่ความดีและใช้ให้กระทำสิ่งที่ชอบ และห้ามมิให้กระทำสิ่งที่มิชอบ และชนเหล่านี้แหละพวกเขาคือผู้ได้รับความสำเร็จ และพวกเจ้าจงอย่าเป็นเช่นบรรดาผู้ที่แตกแยกกัน และขัดแย้งกันหลังจากที่บรรดาหลักฐานอันชัดแจ้งได้มายังพวกเขาแล้ว และชนเหล่านี้แหละสำหรับพวกเขา คือการลงโทษอันใหญ่หลวง" (อาล อิมรอน: 102-105)

แปลจาก : <http://IslamHouse.com/295343>

والحمد لله رب العالمين، وصلى الله وسلم على نبينا محمد،
وعلى آله وصحبه أجمعين.